

Nikola Žnidarić – Nino rođen je 1969. godine u Zagrebu. Živi i djeluje u Prigorju Brdovečkom gdje ima i svoj mali atelje/galeriju te radionicu okvira. Član je ULSZ-a od 1997. godine i brdovečke Udruge Vladimir Maleković od njezina začetka.

Od kraja devedesetih do danas izlaže na mnogobrojnim skupnim izložbama - njih više od 80, uglavnom u Zaprešiću, te Trogiru, Oslju i Brežicama. Sudjelovao je na izložbama minijatura u Zaprešiću, kao i na likovnim kolonijama humanitarnog karaktera u OŠ Pavao Belas u Brdovcu.

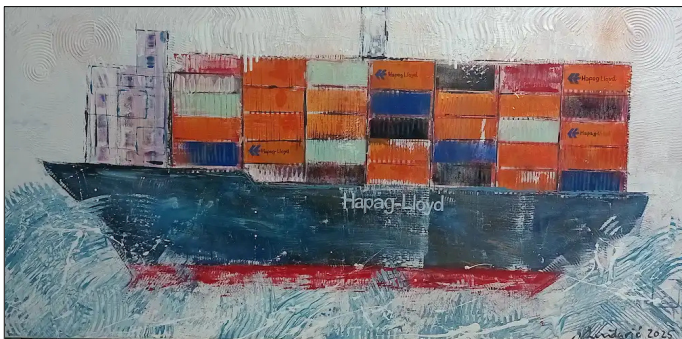
Samostalne izložbe:

2002. – Muzej Brdovec, „Crteži i slike”

2004. – Galerija Pod stupi, Zaprešić

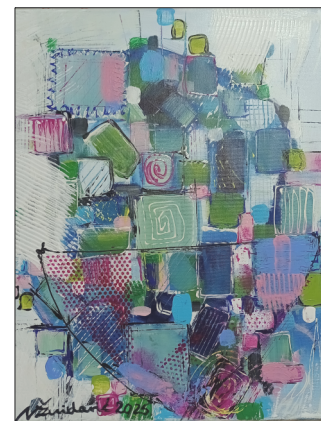
2007. – Galerija Razvid, Zaprešić, „Venerine igrarije”

2025. – Galerija Ogranka Matice hrvatske u Zaprešiću

izložba slika **PUN KAO BROD**

1. 4. – 30. 4. 2026.

NIKOLA ŽNIDARIĆ

Izdavač: Gradska knjižnica Ante Kovačića Zaprešić
Predgovor: prof. Irja Kren
Postav izložbe i priprema kataloga: Željka Lazar
Tisak: Gradska knjižnica Ante Kovačića Zaprešić
Naklada: 30 kom.
Zaprešić, travanj 2026.

Gradska knjižnica Ante Kovačića, Trg žrtava fašizma 6, Zaprešić

Po čemu slikar drugačije vidi svijet oko sebe?

Mnogi ljudi proći će obalom mora i neće ni primijetiti glomazne prekooceanske brodove koji prevoze kontejnere pune razne robe, stvari i potreština, poneki ljudi promatrat će ih sa zanimanjem i divljenjem uživajući u njihovim zanimljivim bojama složenim u šarenu slagalicu, a samo par od tih ponekih promatrača svojim slikarskim osjetom i okom odabrat će te moćne brodove kao inspiraciju, a njihovo mozaičko šarenilo i uzburkanost mora pod težinom njih samih prepoznat će kao savršenu slikarsku temu.

Upravo su tako kroz fascinaciju autora Nikole Žnidarića nastala ova slikarska platna. Autor je u svojim slikama izvrsno i senzualno dočarao pokret broda kroz valove i dodir gigantskog plovila i mora, a kroz gusti kolaž raznolikog kolorita i različitih oblika stvorio izražajan mozaik kojeg kad promatramo kao da možemo osjetiti težinu tereta broda.

Radost življenja samog slikara te dubina sagledavanja Života samog jasno se ogleda u životnosti ovih slikarskih djela stavljajući pred gledatelja čistu simboliku života – stalno putovanje, prijevoz brojnih stvari potrebnih ljudskom rodu, nevidljivu prisutnost pomoraca udaljenih od svojih domova, jedinstvo širine i snage mora i snage ljudskih postignuća te povrh svega čistu životnost i nepatvorenu razigranost.

Uz nenametljivo prisutan autorov humorističan stav ("Stižu mi nove cvike") i prirodenu fascinaciju i ljubav prema životu općenito, autor s publikom potihom komunicira ukazujući na ono svjesno i na ono podsvjesno kao elemente života koji nas uvijek prate, a to slikarskim jezikom vrlo profinjeno izražava brišući jasnu granicu između figurativnog i apstraktnog izričaja.

Jer, kao što poznati oblici nježno, glatko i postepeno kroz igru boja i preklapljenih površina prelaze u riječima nedefinirajuće oblike kao takve, tako i u životu svakoga od nas ono svjesno i ono podsvjesno pleše u simbiozi i granicama čije je obrise ponekad nemoguće razaznati.

I baš u taj magični element Žnidarićevih slika možemo uroniti i maštom vođeni putovati te uzburkati svoje misli i osjećaje poput slikovitih brodova koji dižu valove i putuju daleko, daleko...Zajedno s autorom i mi možemo poći na složeno vizualno putovanje i doživjeti bogato sazvučje boja, životnosti i mekih oblika koje će nam zasigurno dozvati topao i iskren osmijeh na licu zadovoljnog promatrača.

Žnidarićevi brodovi plove s vedrinom, usmjereno i razigrano, a istovremeno i snažno u svojoj misiji te pritom nose poruku životnog veselja, upornosti i tihe nepokolebljive snage. Puni kao brod zaplovit ćemo ovom izložbom na neko sasvim novo i neizvjesno putovanje, no uvijek praćeni optimističnom i toplom morskostrujom!

Irja Kren, prof. povijesti umjetnosti

